

ROVBLADET

Medlemsblad 4/82
från

HEDESUNDA HEMBYGDSFÖRENING

Redaktionskommitté:

Henning Persson - Nancy Gustavsson

Ingvar Lund

TORGET I BRUNN FÖRE 1920

(Vet någon när? Ring och tala om)

Gamla recept

K L A P P G R Ö T

1/2 l vatten, 1 kkp mannagryn, 1 kkp saft, saften av 1/2 citron,
1 msk potatismjöl.

Koka upp vattnet och saften (även citronsaften), rör i mannagrynen och låt dem koka 10 min. Red av gröten med potatismjölet, utrört i litet kallt vatten, och låt den få ett gott uppkok. Slå upp gröten i en stenkruka. Sätt ned krukans i kallt vatten och vispa gröten kraftigt i 20 minuter eller tills den är ljusröd och porös.

Servera den med mjölk.

B I L L I G A O C H B R A M A R Ä N G E R

1 äggvita, 1 1/2 kkp (2 1/4 dl) socker, 1 tsk vaniljsocker,
1 tsk hjorthornssalt, 3 tsk potatismjöl.

Vitan vispas till hårt skum, sockret och vaniljsockret vispas i. Hjorthornssaltet blandat med potatismjölet röres ned. Läggas i klickar på mycket väl smord plåt. Grädda marängerna i mycket svag ugnsvärme 125 - 150 grader, tills de är alldeles torra. Denna sats, som alltid brukar lyckas, fyller en hel plåt.

G O D J U L och G O T T N Y T T Å R !

önskar Nancy.

Fäbodskildringar berättade av Mor Anna-Lena Jönsson.

Mor Anna Lena var född del 11 maj 1865 i Östveda, en av de största och äldsta och vackraste belägna älvbyarna i Hedesunda. Hon som de övriga stintorna i byn lägger nu sista handen vid förberedelserna till fäbodflytten. Och efter vad hon berättade såg det ut så här:

Det är en solig fredagsmorgon i maj. Folket i byn väljer gärna den dagen för flyttningen till fäbon. Det är liv och rörelse vid bondgårdarna och många bestyr sysselsätter flinka händer, för nu skall det bära av till Östvevallen vid Finnböle-heden, dit det är en dryg mil att färdas. Karlarna har rott ut fåren och getterna till fähusen på Skenön, som ligger på andra sidan Skenösundet. Dit är det inte många årtag och får inte vara det heller för varje morgon och kväll skall gårdens hemmavarande kvinnfolk ro över dit och se om sina skyddslingar och mjölka dom.

Där drar fäbodskjutsen från Anna-Lenas hem i väg, och nu följer hela tåget av brokiga kossor o stintor efter. Dessutom är andra kvinnfolk med som skall hjälpa stintorna att komma igång på vallen. Fäbodtåget går fram mellan kringbyggda gårdar och grå gärdesgårdar.

På vägen genom byn har fäbodtåget växt sig längre och brokigare. Där kommer Västergårds-Ollas, Nybons, Bengts, Erkols, Grannas och vad de heter nu alla. Och förutom böndernas kossor har också utanvedsfolket en del kreatur med som skall skötas av stintorna mot ersättning. Strax bortom byns spruthus svänger fäbodtåget åt höger och kommer in på Hallsbo-vägen, som drar fram i backar genom byn. Vänta, tyst. Vad är det som låter. Det är bestämt faster Brita på Heden, Spelmans mor, som blåser på sin näverlur medan fäbodtåget drar förbi. Jo, det är hon. Tänk vad hon kan ändå. Men så är hon också mor åt Olle på Heden, socknens storspelman, som på sin tid uppträdde på Skansen i Stockholm. Hon har en fördel från Västergårds och två kossor.

Kossorna mina kom, låter det på vägen. Rosa, Linda, Stjärna, Snällkulla, kom. Och en annan röst lockar - kossorna mina kom, Fröjda, Blomma, Sabina, Lilja och Fromma kom. Skällorna spelar och stintornas lockrop ljuder under en strålande majblå himmel. Kossorna mina kom, Gullros, Bonytta, Hjärtros och Kransa kom.

Den grå karavanen av fordon drar fram i sitt tröga och trygga gammeldagslunk. Nu har den passerat Sägfallsbron och de flesta backarna. Hästarna har dragit sig svettiga framför tung foror i tungt och skramligt väglag. Karlarna går vid sidan av lassen, vänder sig om då och då men ser inte en skynt av fäbodtåget. Det kunde inte gå så fort för magra och svaga kossor som ätit starrgräs och bladvass hela vintern och fått nöja sig med tallris och mälat blåbärsris de senaste veckorna.

Äntligen. Där på skog omkransad sluttning mot väster och Lomsmurn ligger röda och grå stugor trykta mot marken som ligghöror i sina bon. De ser riktigt välskötta och trevliga ut. Här som vid sommarfäbodarna i allmänhet är stugorna rymligare och bättre än vid höstfäbodarna i älvsbandet och ute på öar och holmar i Hedesunda-fjärden. Förskedet är drygt. Färdfolket med fäbodskjutsarna har hunnit göra en del kompletteringsarbeten i väntan på fäbodtåget skall komma. Nu är det fint i dagligstugan och överallt annars, golvet är skurat och hemvävda gardiner hänger för fönstren. En och annan visp har man gjort. Karlarna har heller inte legat på latsidan, dom har varit här förut och lagat kavelbroar, sett om leden och gärdesgårdarna, skaffat hem ved till vallen och mycket annat. Där innanför spismuren har dom lagt upp en fint ordnad vedtrave, den skall stå där som prydnad och får därför inte röras. Kvinnfolken får bära in annan ved för eldningen.

En stockvedsbrasa flamlar och sprakar på den öppna spisen och skänker en känsla av hemtrevnad och trivsel. Den trefotade kaffepannan placeras där den skall stå. Snart får fäbodfolket hålla invigningskalas med rykande hett bönkaffe och hembakt bröd. Annars var kaffe ingen vardagsdryck där hemma i byn.

Äntligen hörs de första livstecknen från fäbodtåget, där kommer hela raden och tågar in i fäbodbyn med spel och sång. Den vintersömniga Östvevallen får en livligare uppsyn.

Nu skall du komma in och få en tår varmt i dej, Anna-Lena, säger mor i i gården som varit här och snyggat upp en smula och satt liv i stugan och likadant låter det vid de övriga stugorna. Under tiden ordnar karlarna med inkvartering av kossorna och ser till att var och en får sina klavar och bindslen. Dessa är märktaordentligt och känns bra igen. Men några bås står ännu tomma. En del skravelsjuka kossor orkade inte gå ända fram, en dryg mil är för mycket för dom och deras svaga ben. Så nu får karlarna köra iväg och hämta dom.

Så är allt ordnat för några veckors vistelse på Östvevallen. Mot kvällen bär det av hem för fäbodskjutsarna. Stintorna står och vinkar åt de hemvändande gårdsfolken. En och annan av de äldre kvinnfolken stannar kvar för att hjälpa de yngre till rätta i början.

Redan klocka tre är det dags att börja en ny dag.

Nu sprakar brasan på härden. Kvällsmjölken skall skummas inne i svalkammaren och av den mjölken görs sen vitost eller koost och mesost. Vassla kokas upp och sen får den stå kvar i grytan på kallsipisen under dagen. ett skynke måste bredas över så att det inte kommer smolk eller regn ner från sotgången. Klocka ränner i väg, hon är redan fem och då är det dags att gå till kossorna och mjölka. Anna-Lena sjunger en stump medan de vita strålarne står som streck och trummar mot botten i bunken. Så stor skvätt blir det inte så här i början.

Så rustar stintan sig för en dags vistelse i vallskogen, hon lägger en matsäcksbit i väskan, plockar med sig täljkniven och sticksömmen eller något annat sömnadsarbete. För enligt "avtal" skall hon sy minst fyra skjortor eller lakan varje vecka under fäbodtiden. På kvällen stillar stintorna hungern med glödstekt sill och potatis. Sen börjar kvällsarbetet i daglistugan som annorstädes. Osten och mesosten skall göras färdiga, kärlden diskas vid stugväggen utanför, där det finns en primitiv diskbank av bräder och en stenhäll framför att stå på. Mjölkbunken, faten, ostkaren, smörbyttorna silarna, smörkärnan, messmörsbullkrusen, tallrikar, knivar och skedar allt gjort av trä som blir så vitt och fint, tack vare att stintan gnidit träet före diskningen med en fräkenväxt som verkar som sandpapper. Grytorna görs rena med små grankvastar. Kossorna i fähuset mjölkas och ses om ordentligt för natten, sen kan det vara dags för en stilla stund vid strumpstickningen eller sömnaden framför brasan inne i dagligstugan. Vill det sig riktigt väl kan någon av gammelstintorna berätta hur farligt det var på vallen i deras ungdom, då gick man inte säker för varg och björn. Det hände en gång vid Bäckavallen att björnen slog in fähusdörren och tog sig en stek. Men han hade inte hunnit längre än till Ölbofsjön förrän han mötte sitt öde. Han stannade upp ett slag. Va kunde det vara, - Jo det var eldsflammor från ett lysjärn och i båten stod Pell Persson "Platten" kallad med ljustret i högsta hugg. Han höll på med fiske då han fick se björnen i skogsgläntan. Platten var en av de djärvaste karlarna som gått vägarna där i bygden. Och varför skulle han inte ro iland och ta ett nappatag med björnen. Det blev en väldig kamp som slutade med att björnen gick åt. Platten ljustrade honom.

Stintorna turades om med att ligga hos varandra, Västergårds Anna ligger hos Bengts-Lena en vecka och tvärt om och varannen veckasköter de bäddningen. I veckoslutet skall smöret kärnas och då får man inte glömma att ta undan flötgås tillräckligt, för den skall stå orörd tills gårdsfolket kommer hit och gör fäboddag.

Nu skall det bakas messmörsbullar, ett härligt bakverk. En del stintor har stökat undan det baket mitt i veckan och kan nu hjälpa kamraterna med vallningen. För messmörsbullarna skall bakas om dagen. Dom görs av den bästa nysilade mjölken, som kokas ihop nogaså att smeten späpper handen lätt under formningen. Två stintor måste hjälpas åt vid bakningen, den ena sitter framför grytan och håller i knäet ett slätt byttlock med ett väl smort smörpapper på. Hon tar en klick av smeten, som måste vara varm för att bullarna inte skall bli spruckna och fula.

Trillar eller ziver den runt som när man gör skorpbullar formar sen till ämnet med handloven tills bullen blir tunn som ett lövblad och i storlek som en desserttallrik. Hjälpredan har nu på sin lott att sira bullen med messmörskrus och dorisar, ett slags ornerade stämplar av björk eller enträ. Dessa tingestar har karlarna suttit och snidat på lavkanten framför stockvedsbrasan i kolkojan om kvällarna. Ungkarlarna brukar använda dom som "känning" vid frieri, om stintan var belåten med messmörskruset så var detta liktydigt med ett ja åt givaren. Och med honom i tankarna sätter hon nu stämpeln i mitten av messmörsbullen, som hennes hjärtevän väl skall få smaka så småningom. Det går lätt att sno bullen runt på det smorda papperet, kring mittstämpeln skall den sen siras med dorisarna, som är smorda med fett så att de ej ska fastna vid. En del dorisar är runda, en del ovala. I båda ändar är dom försedda med prydligt snidade bokstäver, hästskor, kvistar eller andra figurer och mönster. Den färdiga messmörsbullen lägges över en ren handduk, papperet dras av och där ligger den slät och fin och framför allt läcker. Av en kanna mjölk blir det tolv messmörsbullar av vanlig storlek.

Det är lördag och fäbodfrämmande väntas från byn och det syns på all ställning, stintorna har fejat lite varstans. Inne i fäbodstugan doftar det av frisk grönska från lövruskor i stughörnen och vid spisen. Sannerligen har dom inte lövat vid farstubron och grinden med, alldeles som vid midsommar helgen. Ute i svalkammaren är det rent och snyggt och ordnat på osthyllan och överallt, för idag skall folket hemifrån byn hämta produkterna och lämna i utbyte vad stintan kan behöva i matväg och material för sömnadsarbeten och stickning

Buden från byn färdas en helt annan väg än den som fäbodtåget gick. Dom rör från Östveda till Präst-Gamle, och den sträckan delar de två båtlagen upp i roskeden liksom folket i kyrkbåtarna brukar göra. Vid Gamleviken ligger prästboställets gamla fäbod, Landa bys sommarfäbod. Härifrån följer folket en stening gångstig fram till Finnböle, kärrvägen och Östvevallen, dit det är en halv mil att gå. Äntligen! Stintorna kan hälsa fäbodfrämmandet med en pyntad dagligstuga och ett enkelt dukat bord. Kornmjölsgröt av den bastanta sorten som dom kunde trä på harvskäftet när dom gick till änges och mjöl som det sved på tungan av. Även utanvessarna och soldatfolket får en släng av sleven, rågröd smör ost och flötgås... Dom har en eller två kossor här på Östvevallen vilka blir skötta av stintorna lika ordentligt som gårdens egna. I gengäld görs vallveckor under slättern, en för varje ko, eller också betalas det i reda pengar.

Utanvessfolket får varje vecka två mjölkostar, två mesostar, en viss kvantitet grädde som mäts upp med kannmått eller skopor för deras räkning. Grädden får de själva kärna sitt smör av där hemma i byn. Grädden är inte färsk och vasslan kan ha surnat, för nattluften som släpps in genom väggventilen i mjölkammaren är inte tillräckligt sval under den varmaste sommaren. Så bär det av hemåt igen för fäbodfrämmandet, där går dom nu båda karlar och kvinnfolk med sina smörbyttor, ostkorgar och gräddflaskor ihopbundna i klöv över axeln. Det känner på, skall man säga. Vid vägkanten finns en o annan flat stor sten att sätta sig på och pusta ut en stund med bördorna. Det är Vilsten, Smörsten och vad de nu heter alla. Sen bär det vidare mot båtlandet vid Gamleviken.

En kväll kommer fäbodfriarna, och till dess måste stintan byta särk och snygga upp i sängen tillika. Ute på den s.k. Särkholmen i Hedesundafjärden kunde stintorna som var vid Långvikavallen stå vid fönstret och se när båten med fäbodfriarna kom framskjutande vid holmen en bit därifrån. Men här på Östvevallen kunde han komma och nästan överraska dom innan stintornas finsärk kommit på. Fäbodfriarn skulle omhuldas på flera vis, han skulle plägas med messmörsbullar. Om stintan var riktigt kär i honom så fick han en hel tjuka = sju bullar. Inte att undra att han gör regelbunda besök. Trefaldighetshelgen firades med källdrickning och logdans. Om midsommarnatten ville stintan i sällskap med sina kamrater gå till Björnkällan eller någon annan källa för att skåda in i framtiden. Till den kvällen klädde de sig fina i sin vackra hemmagjorda sockendräkt med nio sorters löv i skinnväskan. Den första kastade förväntansfullt ner sina löv.

Vattnet började bubbla och där kom bilden av ett litet barn. Oj, var hon verkligen på det där viset. Den andra fick se bilden av sin tillkommande, å det var roligare, den tredje då vad skulle hon få se? Jo, det blev bilden av en likkista med en hästsko över. Hemskt.

Den ena dagen går efter den andra och sommaren börjar så sakta övergå till höst. Och nu är det dags för flyttning till höstfäbon. Kossorna har haft flera feta veckor och ser frodigare och starkare ut än på vägen hit. Så bär det av med fäbodtåget från Östve-vallen. Återigen hörs den sedvanliga låten med lockrop. Men nu fortsätter de sin vandring bort till Kågbo by, där kossorna får simma efter båt över sundet till höstfäbon ute i fjärden. Där går ledarbåten med en stinta i aktern, hon lockar den närmast simmande kon med sletje, sedan följer hela raden var och en med mulen vilande mot den framförvarandes läml Det känns tryggare så under överfarten. Så följer båt efter båt. En del kor och småkitter måste forslas över i båtar, en del är för rädda att simma. Där kommer ett annat ekipage med en häst ombord och en säker roddare vid årorna, dvs. en i vardera båten, det är nämligen två båtar hopkopplade i bredd, i den har hästen framdelen och i den andra bakdelen. Det tycks gå bra.

Bolagsarrendatorerna på Ön hade sina fäbodar ute i Hedesundafjärden. I motsats till Östvedaborna och många andravistades dom där ute hela tiden. Deras vallar hette Nasko-vallen, Gnupe-vallen och Långvika-vallen. Dit var det åtskilliga årtag, och för att ge stadga åt färden hade man bundit två roddbåtar i bredd medelst en kraftig stång. Det var stora båtar med plats för två kossor i vardera, roddarna vid årorna och stintorna i aktern.

Dessa fäbodminnen är upptecknade av Anders Eriksson efter brättelser av Anna-Lena Jönsson, Östveda.
Det finns ytterligare några sidor som vi tar nästa gång.
Mor Anna-Lena avled den 17 nov. 1949, 84 år gammal.

RUSCH KRING BUSTJEN

Tretton dag Jul
6 jan.

kl. 14

i

NTO - lokalen

Lisstull-Pelle.

På hemmanet Lisstullens marker stod vid skogsbrynet en kraftig timmerbyggnad från 1800-talets mitt. En fördeltagarbostad för arbetaren Erik Persson-Engblom, född 1821 med sin hustru Margta, född 1819 och de fyra barnen Lars, Per, Marta och Ingeborg. Flickorna vet man så lite om, men dessto mer om pojkarna, Lars Eriksson född 1855 och Per Eriksson född 1859. Gården kallades Kammars. Erik Persson dog redan 1865, endast 44 år gammal och hustru Margta, som levde ända till år 1905 och alltså änka i jämt 40 år, blev ensam med sina barn, alla minderåriga. Men tiden gick. Lars var en begåvad gosse och blev handlande i Brunn redan i unga år, med det som vi vanligtvis behöver i hushållet. Senare delen av sitt liv blev han lantbrevbärare till fots ända till sina sista dagar. Han föll, så att säga, nästan på sin post, 60 år gammal.

Men det var ju brodern Pelle vi nu skulle uppehålla oss vid. Han ägde inte broderns begåvning. Han blev en särpling, barnslig och naiv livet ut. Modern fick ha Pelle särskilt i tankarna ända till sin död 1905. Pelle var då 46 år. Men han var inte helt överksam, blev han skickad i vedboden, kunde han göra rätt för sig, såväl hemma som i byarna runt omkring där folk behövde hjälp. Detta så länge som hans tålmod räckte. Pelle var en orolig figur. Men han var lustig och slagfärdig i sina yttranden. Det var många soliga stunder för oss som fick språka med honom personligen eller höra historier om honom ända från hans ungdom och framöver. Pelle kom en gång i ungdomstiden ihop sig med broder Lars som var några år äldre än han själv. Under bataljen lyckades Lars stoppa in Pelle i den mörka trappskrubben och slog igen dörren med orden: Där ska du sitta tä domedan: Efter någon sekunds tystnad utbrister Pelle: Ja, Gu låt att han komme i mörön dan då. Pelle led av svår stammning. När han en gång tillfrågades när han var född, sade han: Ja, -j-ja vet int hä ja, men fråg bror Lars, han vet han. M-m-men ja är född i bönvällingstin, hä ä ja ja så-så. Han var född den 26 juli 1859 så det stämde bra för Pelle.

Pelle blev som vuxen en ståtlig karl, tre alnar lång och rak i ryggen. När man uppmuntrade honom med att föra detta på tal, stöttade han fram följande: Ja nog är ja lång allti, men ja har vurte varse, att ja är för stävkö ända i blann. Han var en gång med modern på ett husförhör enligt tidens laga förordning. Pelle fick av prästen en fråga som han inte klarade av. I sin förtyvlan tittar han frågande mot modern vid sin sida. Hon ser på Pelle och och viskar: Ja gösse, ja vet inte själv ja. Pelle kvick med svaret: Nu-nu vet han int själv. Efter förhöret utrymdes lokalen fort, endast prästen fanns kvar. Pelle saknade sina vantar när han kom ut i höstkylan. Han stack iväg in igen för att hämta dem, han snurrade och leta förgäves. Till slut säger prästen: Söker ni nånting? Ja vantanö, säger Pelle och letar vidare. Kanske har jag tagit dem undrar prästen till sist. Pelle tvärsäkert: Ja, hä kan omöjligen nån ann vara. Vi ha redan sagt att Pelle var en orolig människa. Vilka vandringar han tog sig före så gott som dagligen i bygd och obygd från sina unga år. En mil i terrängen var en småsak för Pelle. Vi ha redan sagt att moder Margta dog 1905. De båda ungarlarna Lars och Per levde ytterligare i 10 år tillsammans fram till 1915, då Lars, som vi delvis redan nämt om, gick ur tiden. Den värnlöse Pelle blev intagen på socknens ålderdomshem. Under hela sin tid i fädernehemmet gick han under benämningen Kammar-Pelle, men han blev efter hand, sedan han kom till åldringsvården "Lisstull-Pelle" på allas läppar till sin sista dag. Han blev sin vana trogen att göra sin dagliga vandring ut i byarna kring "Hemmet" som han sade. Han hittade ju över allt, även i skogsmarkerna. En dag hann jag upp honom. "Goddag Pelle" vart ska du gå nu frågade jag. Ja-ja har int ti tä hälsa nu ja int, sa Pelle ja ska öpp tä spängrönö på murn. Ett av Pelles stora intressen var vintervägen över Kvarnmyren på byns utmarker, där han traskat fram inte bara i vintertid utan ännu mer på barmark. Där hade han många gånger blivit genomvåt långt upp på sina långa ben. Nu gick han och samlade stör, stänger och annan bråte och lade i vägbanan. Till och med rågångsstolpar som placerats där i markerna, åkte med för Pelles goda sak.

Så gick han och jollade i många somrar och höstar. Det var en dryg halvmil att gå dit. Det var inte bara för att fördriva tiden som Pelle stack iväg på sina dagliga turer. Ånej! Han var en observatör över allting som kom i hans väg och som han skulle syna noga efter mått av sin fattningsförmåga. Han lade ögat till för att se efter om väggarna och knutarna i gamla byggnader var räta och i gott skick efter sitt eget tycke. Skogsbäckar och rännilar och framförallt Stor-kanalen i Västby- och Svartby-ängarna med kvarnplatsen i forsen var ofta föremål för hans översyn. Kvarnen är för längesen borta, men Pelle var nog med och drog mången påse dit i sina unga år. Han släppte aldrig kontrollen över dessa marker. En av mina kolleger omtalade för mig hur han kom i onåd för Pelle en gång. Så här säger han: Jag höll en solhet dag på med att köra trädan, det var en önskedag, det blev ju effekt i arbetet med hjälp av solen. För hästarna var det ingen önskedag. Det blev tappar av lödder efter hästryggen fastän jag tog det lugnt. Då får jag se Pelle komma vägen förbi. Han tvärstannar och bara tittar på oss. Jag körde en vända till, Pelle stod kvar. Men hela tiden hördes liksom ett dovt åskmuller från Pelles inre. Det ökade i styrka, men jag kunde inte uppfatta något av vad han sade och varför han stod så där. Efter ännu en vända såg jag att han var nära kokpunkten. Han ryckte på axlarna och snurrade under sin enmansdialog och nu kunde jag i den urladdning som kom hör: Du skull dra själv du! Hä-hä skull du! Skull du föll hä allti! Sen fortsatte han vägen vidare under det han noga kontrollerade sina skoremär. Pelle var barnkär, han var själv ett barn. Under sina dagliga strövtåg efter bygdens vägar samlades barnen omkring honom. Då ville han dansa med dem i ringlek. Vägbanan blev dansbana. Det fanns inga trafikregler för Pelle, när han kryssade från kant till kant eller som vanligast höll sig mitt i vägen. Han var verkligen farlig för samfärdseln. Men det gick alltid vägen ändå. Pelle vaknade som vanligt en morgon i mitten på 40-talet och i den solvarma högsommardagen stack han iväg. Ingen vet hur långt han ämnade sig. Man fann honom på vägen i Koffsta. Då var det slut med Pelle. Man sände bud till "Stina på Hemmet" den underbara föreståndarinnan, som hade haft Pelle om hand i 30 års tid. Under hennes ledning fördes han åter till "Hemmet" där Mor Stina fick bevisa Pelle den tjänst som hon givit så många på "Hemmet" och även ute i bygden.— Hon fick kläda honom i vitt. Pelle hade vandrat färdigt. Han blev ett gott stycke över 80 år, men han stod aldrig någonsin i vägen för någon människa.

Viktor Lund

Från föreningens julmarknad den 5 dec. är vinsterna på följande lotter
 uttagna: Guldgul lott serie B nr 65, Rosa lott serie L nr 81,
 Rosa lott serie M nr 153, Gröna lotter serie R nr 88 och nr 146.
 Vinsterna kan hämtas på föreningens expedition, som är öppen måndagar t.o.m
 fredagar kl. 12 - 16. Exp. är flyttad till NTO-lokalen, S. Gävlevägen 35.

" G A M L A T I D E R "

(Berättelser från Hedesunda)

Tryckeriet, som utlovade boken till jul, har nu meddelat, att den inte hinner bli färdig!

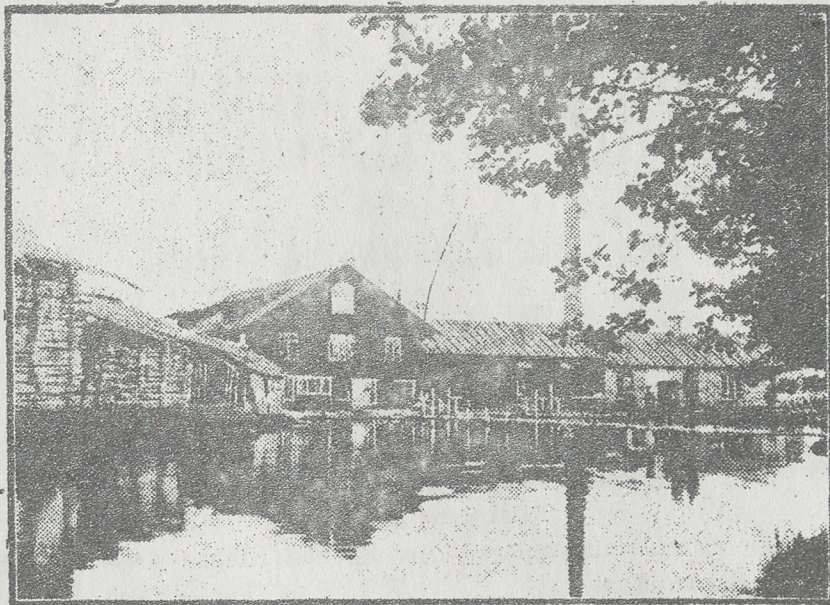
Så snart den föreligger, kommer vi att informera om den genom anslag i affärer.

Prima Slöfetsill S. W.,

Wasa råg, Hvetemjöl, Gryner, Domestik, Garner,
Cheviotstyger, som säljes m. m. till billiga priser.

Axel Lindqvist, Hedesunda, Årstad, 7.

3551

Hedesunda industriaktiebolags fabriker.

Hedesunda Industriaktiebolag

Bildades för tre år sedan af fyra unga, företagsamma män och har sedan dess arbetat med god framgång. Etablissemangt inrymmer såg, snickeri- och mekaniskt verkstad. Genom välgjorda arbeten och moderata priser har bolaget skaffat sig många beställningar, och dess omsättning har ökat år från år.

Bolaget sysselsätter f. n. 30 arbetare och försägar mellan 30- och 40,000 timmer om året.

Utom ofvannämnda såg finnas i socknen tre andra, nämligen i Brunn, Österbyggeby och Ålsberg, af hvilka den sistnämnda driver af-färer med trävaror i rätt stor omfattning.

K. Lindströms Diversehandel,

Hedesunda, rekommenderas.

Välsorterad lagor. Goda varor till moderata priser.

Rikskatalog 2.

A. Ugglas Smidesverkstad, Brunn

tillverkar efter beställning

Vagnar, Kärror och Kälkar af olika slag, utför Skoning af hästar (Examinerad hofsläggare) samt tillhandahåller Plogar och öfriga jordbruksredskap.

3533

Godt bröd och Färskt kött

jämte andra matvaror tillhandahållas allmänheten till lägsta priser i

C. H. PERSSONS Bageri och Matvaruaffär, Brunn.

3539

N. G. Lundborgs Skrädderläffär,

— HEDESUNDA —

utför på beställning raskt och billigt

välbehållande Herr- och Damskostymer samt paletter. Välsorterad tyglager för säsongen.

P. BERGQVISTS i Brunn Sko- & Läderaffär

rekommenderas.

Välsorterad till platsens lägsta priser. 3432 Tel.

Mjöl, Gryner, Tyger, Garner, Mössor & Mattar, Läder & Skodon,

välbehållande järnvarulager samt allt hvad som förekommer i en

Välsorterad Landthandel.

Telefon 3. E. Lofstrand. Hedesunda.

Hedesunda Industri A.-B.

Såg, snickerifabrik och mek. verkstad.

Försäljer till billiga priser:

Virke såväl hyfiadt som ohyfiadt. Alla sorters listverk, äfven efter insänd ritning.

Byggnadessnickning.

Möbler såväl enklare som finare i smakfulla stilar.

Hyfvelbänkar och Tvingverktyg.

Pumpar och Rör.

Alla slags vattenledningsanläggningar utföres. Reparation verkstalles.

Begär offert!

Telefon N:o 14.

P. BERGSTRÖM,

Telefon 4.

HEDESUNDA

Telefon 4.

Manufaktur- & Diversehandel
rekommenderas.

Hedesunda Kakelfabrik, (C. A. Sörling)

tillverkar och försäljer:

Hvita, släta kakelugnar, af enbart Upsala lera i bättre och sämre kvalitétéer, äfvensom spiskakel.

Uppsättning af nya och omsättning af gamla kakelugnar samt insättning af spiskakel m. m. utföres fort och omsorgsfullt af firman allt till billigaste pris.

Rikstelefon 15.

3544

VAROR

af utmärkt beskaffenhet och till låga priser rekommenderas af allmänheten från många handelsböcker i Malmö och Ahlbo.

A. SKOGLUND.

Hedesundabor I I

Till följd af affärens omläggning realiseras till låga priser mot kontant betalning hela mitt lager af finare och gröfre

Mans-, Dam- och Barn-Skodon m. m.

E. ÖSTLUND, Brunn.

3558

Hallon & Lingon

uppköpas till dagens gällande pris hos **K. Lindström, Hedesunda.**

Badhuset i Öhlbo,

Hedesunda,

tillhandahåller varma bad onsdagar och lördagar till pris 25 öre.

Kalla bad alla dagar till 10 öre.

K. E. Johanssons

Plåt- & Kopparslagareverkstad

i Brunn

— utför —

Taktäkningsarbeten, Förteningar och för öfrigt allt hvad till yrket hörer.

3590

Svagdricka

— såväl lagradt som olagradt — från

L. E. Häggblunds Bryggeri

Hedesunda

3543 rekommenderas.

E. CARLSSONS

Målareverkstad i Brunn

rekommenderas. 3537

Spisbröd

Kaffebröd och Limpor, Kaffe, Socker, Mjöl m. m.

tillhandahålles allmänheten till lägsta gällande priser hos

3530 **P. Strand i Brunn.**

A. G. Qonists

välsorterade

Sko- & Läderaffär

Hedesunda

rekommenderas. 3510

Kom ihåg

K. E. Löfs

i Brunn

Smides- och Hofslageriverkstad!